

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1658

VII. Quâ ratione persona una in diuinis mitti dicatur ab alia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38954

winus seu Spiritus Sanctus ex eiusdem essentia diuina, perfectionum, personarum, creaturarumque omnium possibilium dilectione procedit; nec enim minus perfecta debet esse actio amandi, per quam producit Spiritus Sanctus, quam actio intelligendi, per quam gignitur Filius: quare sicut ista (vt superius dictum est) ad omnia intelligibilia, sic & illa ad omnia diligibilia extendi debet.

Ex his patet, quo sensu intelligi debeat id, quod docet S. Thomas quaest. 37. art. 2. cum dicit Patrem & Filium diligere se Spiritu Sancto: hoc enim verè & proprie dicitur, si verbum (diligere) sumatur notionaliter, prout significat spirare amorem; quia scilicet Pater & Filius relatione notionaliter diligunt se inuicem Spiritu sancto, tanquam dilectionis suae termino & amore producto; vnde sanct. Aug. lib. 6. de Trinit. c. 51. dicit, quod Spiritus sanctus est. *Quo genitus à generante diligitur, genitoremque suum diligit: & eodem sensu Synesius hymno 4. vocat spiritum sanctum. Centrum genitoris & geniti: & appositè sanct. Bernard. serm. 8. in Cant. super illa verba: Osculetur me osculo oris sui: Si, inquit, rectè Pater osculans, Filius osculatus accipitur; non erit abs re Spiritum Sanctum osculum intelligi, utpote qui Patris & Filij imperturbabilis pax sit, glutem firmissimum, indiuisibilis amor, indiuisibilis unitas.*

SECTIO VII.

Qua ratione persona vna in diuinis mitti dicatur ab alia.

Certum est ex scripturis secundam & tertiam sanctissimae Trinitatis personam mitti. Et quidem de Filio constat ex sanct. Mart. c. 15. *Non sum missus nisi ad oues, quae &c.* & sanct. Ioan. 6. *Misite me ueniens Pater, &c.* De Spiritu sancto etiam sanct. Ioan. 14. *Spiritus Sanctus, quem mittet Pater in nomine meo: & cap. 15. Cum venerit Paracletus, quem ego mittam vobis.*

Cum

Cum igitur hoc verum sit, quaeritur, quâ ratione persona diuina dici possit mitti ab alia? Pro cuius resolutione nihil aptius afferri potest quam id, quod docet sanct. Th. 1. p. q. 43. art. 1. vbi diuinæ missionis rationem sic explicat.

Duo in ratione missionis importantur, quorum vnum est, habitudo missi ad principium à quo mittitur, aliud est habitudo missi ad terminum, ad quem mittitur. Est autem habitudo missi ad eum, à quo mittitur, quædam ab ipso processio, idque vel per imperium, vt cum seruus à Domino mittitur, vel per consilium, vt si rex dicatur mitti à consiliarijs ad ineundum bellum; vel secundum originem, vt cum flos emittitur ab arbore. Habitudo verò missi ad terminum, ad quem mittitur, est, vt aliquo modo ibi esse incipiat, ita vt vel absolute ibi incipiat esse, quia nempe ibi antea omnino non erat; vel incipiat ibi aliquo modo esse, quo prius non erat. Missio igitur diuinæ personæ conuenire potest, tum quatenus importat ex vna parte processionem originis à mittente, tum secundum quod importat ex alia parte nouum modum existendi in alio, sic Filius dicitur à Patre missus in mundum, quia ab ipso Patre procedens incepit in mundo esse per carnem assumptam, quamuis antea in mundo esset (iuxta illud sanct. Ioan. 1. *In mundo erat, & mundus per ipsum factus est*) non tamen eo modo, quo cœpit esse per incarnationem.

Ex dictis intelligi potest 1. quod licet inter creaturas, missio aliquam importet minorationem in eo, qui mittitur ab alio, proindeque tollat æqualitatem perfectionis inter vtrumque; in diuinis tamen nullam inferre inæqualitatem inter personam missam & mittentem; quia fit solum secundum processionem originis absq; vlla prioritate aut posterioritate durationis vel causæ. Vbi obiter obseruandum est, quod, cum nouus ille modus, quo diuina persona missa dicitur esse, vbi antea non erat, fit secundum aliquam operationem ad extrâ, quâ aliquid efficit in creatura: nihil autem in creatura operetur nisi per entitatem suæ naturæ, quam accepit à persona mittente seu

pro-

producente; hinc fit, vt habeat ab ipsa, quòd aliquid efficiat in creatura: & sic cum nouo modo incipit esse, vbi non erat, iure ac merito illuc à persona producente mitti censetur.

Intelligi potest 2. quòd quamuis omnes diuinæ personæ dici possint venire ad nos, iuxta illud S. Ioan. 14. *Ad eum veniemus, & mansionem apud eum faciemus*; non tamen omnes, aut qualibet illarum à qualibet mitti potest: cum enim (vt supra dictum est) missio propriè dicta, sit indissolubiler annexa processioni, & eatenus persona vna mitti ab alia dicatur, quatenus ab ipsa procedit, & per processionem accipit virtutem operandi in aliqua creatura, vt sit aliquo modo in ea, quo antea non erat; hinc sequitur personam diuinam non posse mitti nisi ab aliqua procedat, nec ab illa posse mitti, nisi ab ipsa procedat: vnde fit, vt Filius & Spiritus sanctus solum mitti dicantur; Filius a solo Patre, à quo solo procedit; Spiritus sanctus vero à Patre & Filio, eo quòd ab vtroque procedat.

Quæres, ad quosnam effectus diuina persona mitti dicatur? Resp. primario & præcipuè mitti ad conferendam gratiam sanctificantem; vnde, quando scriptura loquitur de missione alienius personæ diuinæ, illum effectum communiter adiungit, vt S. Ioan. 10. *Ego veni, vt vitam habeant, & abundantius habeant*: & ad Rom. 5. *Charitas Dei diffusa est in cordibus nostris per Spiritum sanctum, qui datus est nobis*: Secundario vero ad omnes alios effectus, quos persona diuina missa potest variè & multipliciter in creatura operari; quo fit, vt missio diuinæ personæ esse possit vel inuisibilis, cum sit solum per productionem interioris gratiæ, siue gratum facientis, siue gratis data; vel visibilis, cum aliquid præterea exterius in creatura operatur. Obseruat autem S. Th. art. 3. nunquam visibiliter mitti personam diuinam; quin simul etiam mittatur inuisibiliter secundum aliquod gratiæ donum.